

Patriarhul Daniel: Aspectele înfricoșătoare ale judecății finale. Hristos cel slăvit, Hristos cel smerit

Judecata Înfricoșătoare, Universală sau Finală este subiectul spre care își îndreaptă atenția Biserica Ortodoxă cu o săptămână înainte de Postul Mare. Patriarhul României a explicat că această judecată este înfricoșătoare prin contextul, forma și conținutul ei.

În același timp, „marea descoperire a Judecății Universale va fi identificarea lui Hristos cel slăvit cu Hristos cel smerit”, a semnalat Preafericirea Sa duminică, 23 februarie 2020, în Paraclisul „Sfântul Grigorie Luminătorul” al Reședinței Patriarhale.

Patriarhul a specificat în primul rând că Judecata Finală va fi înfricoșătoare prin contextul tulburărilor din Univers care o preced: „soarele se va întuneca și luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui” (Matei 24:29).

„În al doilea rând, Judecata Universală este înfricoșătoare prin forma ei, adică prin solemnitatea și universalitatea ei, deoarece Mântuitorul Iisus Hristos vine cu slavă și cu putere multă împreună cu toți sfinții îngeri ca să judece toate neamurile, adică toate popoarele și toate generațiile”, a continuat Părintele Patriarh.

„În al treilea rând, această judecată este înfricoșătoare și prin conținutul ei neprevăzut pe care îl descoperă: Nimeni dintre pământenii, nici cei milostivi, nici cei nemilostivi nu vor putea înțelege cum în oamenii flămânzi și însetați, străini și săraci, bolnavi și întemnițați este tainic prezent Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, Împăratul slavei”, a spus Preafericirea Sa.

„Surprinzător va fi și faptul că oamenii vor fi judecați nu numai pentru faptele lor rele, ci și pentru binele pe care puteau să-l facă, dar nu l-au făcut”, a adăugat Patriarhul.

Dar, în mod deosebit, Judecata va fi înfricoșătoare pentru faptul că ea descoperă contrastul dintre smerenia și slava lui Hristos, a reiterat Patriarhul Daniel.

Hristos cel slăvit, Hristos cel smerit

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a subliniat că în timpul istoriei, Hristos respectă smerit și răbdător libertatea omului de a-L primi sau nu, dar la sfârșitul istoriei își va arăta slava dreptății Sale și libertatea Sa de a evalua cum a folosit omul libertatea proprie.

„În ziua judecății lumii, la sfârșitul veacurilor, Dreptul Judecător Iisus Hristos, Făcătorul Universului și al omului, Primitorul morții prin răstignirea Sa și Dătătorul vieții veșnice prin învierea Sa, va arăta oamenilor libertatea Lui unită cu slava dumnezeirii Lui, libertatea de a aprecia cu dreptate libertatea și faptele oamenilor în relația lor cu semenii”.

Dumnezeu va evalua faptele oamenilor potrivit criteriului iubirii milostive, a precizat Părintele Patriarh.

„Cea mai mare lumină pe care o primim din Evanghelia Duminicii Înfricoșătoarei Judecăți (Matei 25:31-46, n.r.) este descoperirea sau arătarea legăturii tainice dintre smerenia lui Dumnezeu și slava Lui. Smerenia Lui înseamnă respectarea libertății subiective a omului, iar slava Lui este răsplătirea iubirii milostive a omului”.

„Dumnezeu este atât de smerit, încât se lasă respins de oameni sau uitat de ei. Atât de mult respectă libertatea omului încât se ascunde tainic în cei mai smeriți sau mai neînsemnați din societate, în cei care sunt umiliți pentru că îi apasă sărăcia, foamea, setea, robia sau lipsa de libertate, înstrăinarea, boala”.

„Tocmai această prezență tainică a Împăratului Hristos în oamenii nevoiași este surprinzătoare și înfricoșătoare în ziua Judecății Universale pentru că oamenii nu se așteaptă ca în atâția robi ai sărăciei, ai bolii și ai umilirii de pe pământ să se afle tainic prezent însuși Împăratul cerurilor, Domnul slavei și Judecătorul lumii”.

Preafericirea Sa a semnalat că Evanghelia ne arată, de fapt, că Hristos este prezent în fiecare om care suferă pe pământ.

Ce trebuie să facem?

Reflectarea asupra Judecării Universale și a ceea ce ne descoperă ea, ne ajută să înțelegem cum trebuie să ne pregătim pentru acel moment: „să unim libertatea cu responsabilitatea, să răspundem în mod liber la iubirea lui Dumnezeu față de noi cu iubirea noastră față de semenii”.

Dar nu e suficient să nu faci rău nimănui, ci trebuie să faci bine multora.

„În tot timpul vieții noastre, dar mai ales în perioada Postului Sfințelor Paști să unim rugăciunea smerită și pocăința sinceră cu iubirea milostivă, arătând milostenie spirituală și materială față de oamenii aflați în nevoi”, a recomandat Patriarhul României.

Insistând asupra milosteniei spirituale, Patriarhul a spus că aceasta poate fi „o rugăciune pentru omul aflat în dificultate, un sfat bun sau o încurajare pentru cel dezorientat ori deznădăjduit, o vizită la un bolnav, la cel izolat sau singur”.

„Milostenia materială poate fi hrană pentru cel flămând, haine pentru cei lipsiți de ele, medicamente pentru cei bolnavi, ajutor material pentru cei săraci”, a spus Patriarhul adresând îndemnul de a deveni fiecare dintre noi „mâinile iubirii milostive a lui Dumnezeu”.

La final, Preafericirea Sa a spus că Evanghelia Duminicii Înfricoșătoarei Judecări a inspirat în mod deosebit lucrarea filantropică a Bisericii prin care s-a dezvoltat o civilizație creștină a carității.

basilica.ro